

ROZHODNUTÍ

Kárný senát Nejvyššího správního soudu složený z předsedy Mgr. Radovana Havelce a členů JUDr. Lubomíra Ptáčka, JUDr. Lenky Mrázkové, JUDr. Pavla Klaila, JUDr. Petra Poledne a JUDr. Olgy Pouperové projednal v ústním jednání dne 5. 11. 2015 návrh **předsedy Krajského soudu v Brně** na zahájení kárného řízení ze dne 23. 12. 2014 proti **Mgr. L. Z., soudkyni Krajského soudu v Brně**, a rozhodl

t a k t o :

Mgr. L. Z., nar. X
soudkyně Krajského soudu v Brně,

I. Podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů,

s e u z n á v á v i n n o u ,

že zaviněným porušením svých povinností způsobila nedůvodné průtahy v níže uvedených věcech vedených u Krajského soudu v Brně:

1. sp. zn. 16 Cm 112/2007, v období od 8. 5. 2011 do 21. 4. 2014
2. sp. zn. 36 Cm 177/2008, v období od 20. 2. 2014 do 9. 4. 2014
3. sp. zn. 36 Cm 102/2009, v období od 9. 11. 2010 do 11. 4. 2014.

t e d y

zaviněně porušila povinnosti soudce a ohrozila důvěru ve spravedlivé rozhodování soudů.

T í m s p á c h a l a

kárné provinění podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Podle ustanovení § 88 odst. 3 zákona č. 6/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů

s e o d u l o ž e n í k á r n é h o o p a t ř e n í u p o u š t í .

II. Podle § 19 odst. 2 zákona č. 7/2002 sb., ve znění pozdějších předpisů

s e z p r o š ť u j e

kárného obvinění pro skutky spočívající ve způsobení nedůvodných průtahů ve věcech vedených u Krajského soudu v Brně:

1. Sp. zn. 36 Cm 2/2006,
2. Sp. zn. 16 Cm 167/2008,
3. Sp. zn. 36 Cm 178/2008,
4. Sp. zn. 36 Cm 3/2009,
5. Sp. zn. 36 Cm 16/2009,
6. Sp. zn. 36 Cm 37/2009,
7. Sp. zn. 36 Cm 56/2009,
8. Sp. zn. 36 Cm 76/2009,
9. Sp. zn. 36 Cm 81/2009,
10. Sp. zn. 36 Cm 133/2009,
11. Sp. zn. 13 Cm 189/2009,
12. Sp. zn. 13 Cm 275/2009,

protože vytýkané skutky **nejsou kárným proviněním.**

III. Podle § 14 písm. a) zákona č. 7/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů se řízení v části týkající **s e** způsobení nedůvodných průtahů ve věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 36 Cm 91/2006

z a s t a v u j e .

O d ů v o d n ě n í :

Návrhem podaným u Nejvyššího správního soudu, jako soudu kárného, dne 26. 12. 2014 bylo zahájeno kárné řízení proti Mgr. L. Z., soudkyni Krajského soudu v Brně, působící na obchodním úseku tohoto soudu (dále též „kárně obviněná“). Kárně obviněná byla tímto návrhem vytýkána zaviněná nečinnost vyvolávající průtahy v řízení v celkem 16 soudních věcech, a to v různých obdobích, ohraničených daty 3. 2. 2009 a 24. 6. 2014.

Kárný návrhovač uvedl, že vytýkané nedostatky v soudním oddělení kárně obviněné (36 Cm) byly zjištěny na základě dvou spisových proverek. První prověrka, provedená v červnu 2014, byla zaměřena na prověření plynulosti řízení, s důrazem na spisy starší pěti let. V jejím rámci byla zjištěna dlouhodobá nečinnost kárně obviněné v celkem sedmnácti soudních věcech, zahrnujících i věci uvedené v kárném návrhu. V šesti věcech (blíže konkretizovaných) byla již překročena objektivní tříletá lhůta k podání kárného návrhu (§ 9 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „zákon č. 7/2002 Sb.“), a tyto věci tak součástí kárného návrhu nejsou. S ohledem na zjištěné nedostatky byla v listopadu 2014 provedena další spisová prověrka

se stejným zaměřením. Celkem v devíti případech byly potvrzeny nedostatky zjištěné již v rámci první prověrky, v dalších sedmi soudních věcech pak byly zjištěny další průtahy, které jsou součástí kárného návrhu (vyjma dvou věcí, kde již byla překročena objektivní lhůta k podání kárného návrhu). Spisovými prověrkami bylo tedy zjištěno, že z celkového počtu dvaceti šesti kontrolovaných spisů byly odhaleny dlouhodobé průtahy ve dvaceti čtyřech spisech; v šestnácti případech dosud neuplynula objektivní lhůta pro podání kárného návrhu.

Do svého návrhu včlenil kárný navrhovatel tabulku, z níž vyplývá srovnání zatížení kárně obviněné a dalších dvou soudkyň (JUDr. R. – senát 8 Cm a JUDr. N. – senát 17 Cm) vykonávajících shodnou agendu v období od 1. 12. 2012 do 30. 11. 2014; tabulka zahrnuje i počet vykazovaných (ne)vyřízených věcí. V další tabulce kárný navrhovatel shrnul časovou skladbu nevyřízených věcí v senátu kárně obviněné a již zmiňovaných referenčních senátů 8 Cm a 17 Cm za stejné období. Dle jeho názoru tato data prokazují, že nápad věcí do senátu 36 Cm a počet vykazovaných vyřízených a nevyřízených věcí ve sledovaném období odpovídají stavu referenčních senátů. K nárůstu počtu nedodělků v senátu 36 Cm v období od 1. 12. 2013 do 30. 11. 2014 došlo v důsledku přidělení 132 věcí agendy Cm kárně obviněné (celkem jí bylo k datu 1. 7. 2014 přiděleno 192 spisů agendy Cm a ECm). Porovnáním časové skladby nevyřízených věcí je nicméně u kárně obviněné patrný vyšší počet nedodělků ve stáří tři až pěti let oproti referenčním senátům; rozdíl je patrný jak ke dni 30. 11. 2012 (senát 36 Cm vykázal 51 neskončených věcí, zatímco senát 8 Cm 28 věcí a senát 17 Cm 24 věcí), tak i ke dni 30. 11. 2013 (senát 36 Cm 72 věcí, senát 8 Cm 47 věcí, senát 17 Cm 13 věcí). Stav ke dni 30. 11. 2014 je zkreslen výše již zmíněným přidělením spisů do senátu kárně obviněné. Pokud jde o nedodělky starší sedmi let, zde je naopak počet věcí v senátě kárně obviněné nižší, než v referenčních senátech. Dle názoru kárného navrhovatele vyšší pracovní zatížení kárně obviněné nevyklučovalo možnost provádět úkony v jí přidělených věcech alespoň v přiměřeně přijatelných lhůtách, tedy bez průtahů výrazně přesahujících dobu jednoho roku. Jde přitom ve všech vytýkaných případech o nečinnost dlouhodobou a opakovanou, a to nejen ve věcech, které jsou předmětem kárného návrhu, ale i v dalších soudních věcech, kde byl kárný postih vyloučen pro uplynutí objektivní lhůty pro podání kárného návrhu. Kárný navrhovatel upozornil též na to, že kárně obviněná byla na existenci průtahů ve svěřených věcech v minulosti vedením soudu opakovaně upozorňována, a to výtkou předsedy soudu dle ustanovení § 88 odst. 3 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 6/2002 Sb.“) v roce 2005 a spisovou prověrkou z téhož roku, kdy byly v celkem patnácti případech konstatovány dlouhodobé průtahy v řízení.

Kárný navrhovatel má tedy za to, že kárně obviněná porušila své povinnosti vyplývající pro ni z ustanovení § 100 odst. 1 občanského soudního řádu (dále též „o. s. ř.“), dle kterého má soud po zahájení řízení postupovat i bez dalších návrhů tak, aby věc byla co nejrychleji projednána a rozhodnuta, tak i povinnost zakotvenou v ustanovení § 79 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., dle kterého má soud rozhodovat v přiměřených lhůtách bez průtahů. Vytýkaným jednáním tak naplnila skutkovou podstatu kárného provinění ve smyslu ustanovení § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., tedy zaviněně porušila povinnost soudce poskytovat rychlou a účinnou ochranu práv, a svou dlouhodobou nečinností ohrozila důvěru ve spravedlivé rozhodování soudu. Za toto kárné provinění kárný navrhovatel navrhl uložení kárného opatření ve formě snížení platu o 30 % na dobu jednoho roku.

Kárně obviněná ve svém vyjádření ke kárnému návrhu především upozornila, že rozhodovací činnost soudce nelze normovat a není možné jí poměřovat pouze mechanickou aplikací časového kritéria, bez přihlídnutí k tomu, do jaké míry jsou soudci zajištěny odpovídající podmínky pro jeho práci. Kárně obviněná uznává, že ve vytýkaných případech nevyhověla beze zbytku požadavku zákona poskytnout účastníkům řízení soudní ochranu v přiměřené lhůtě,

čehož lituje. Má však za to, že v převažující části nenese za vznik průtahů v řízení zavinění. Dle jejího názoru jde zjištěný stav převážně na vrub objektivních okolností, které jí bránily shora uvedeným požadavkům na přiměřenost délky řízení vyhovět. Jde především o historické zatížení jejího senátu mnoha nedodělky (v roce 1996, kdy nastoupila do funkce soudce, se v jejím senátu nacházelo 2600 neskončených věcí), dále o dlouhodobě poddimenzovaný počet soudců na obchodním úseku a přidělování věcí mimo běžný nápad (jen od roku 2011 jí takto bylo přiděleno přes 200 spisů); celkově lze hovořit o její dlouhodobé přetíženosti, v důsledku čehož není reálné, aby průběžně projednávala jednotlivé věci v přiměřeném časovém sledu. Tyto systémové nedostatky nebyly ze strany vedení krajského soudu dlouhodobě řešeny; jediným „řešením“ je podávání kárných návrhů, založených navíc na nahodilosti při určení soudce, který má být takto postižen. Na podporu svých tvrzení kárně obviněná navrhl, aby kárný návrhovač předložil statistické údaje o celkovém počtu soudců obchodního úseku v letech 1990 až 2014, dále údaje o nápadu věcí do jednotlivých soudních oddělení v tomto období, jakož i počet vyřízených věcí jednotlivými soudci, s rozlišením stáří neskončených věcí. Bez významu by nebylo též vyhodnocení personálního obsazení soudu odborným aparátem (asistenty). Kárně obviněná je přesvědčena, že by tímto způsobem bylo prokázáno, že jednotlivé vytykané případy průtahů v řízení nemají původ v jejím individuálním selhání, nýbrž že jde o selhání systémové, kdy státní správa Krajského soudu v Brně dlouhodobě nenaplnovala požadavek zákona na zajištění odpovídajících podmínek pro výkon soudnictví (§ 118 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb. a § 120 odst. 1 tohoto zákona). Na svou obhajobu předložila kárně obviněná též statistické údaje o výkonnosti senátů 8 Cm, 17 Cm, 25 Cm a 36 Cm v období roku 2014 a prvního pololetí roku 2015. Předestřela též počty neskončených věcí v těchto senátech za období od 30. 6. 2014 do 30. 6. 2015.

Podaný návrh vnímá kárně obviněná jako samoučelný akt, který navíc šablonovitě vychází jen z posuzované délky jednotlivých řízení a úkonů v nich učiněných, bez zohlednění zejména složitosti jednotlivých věcí a existence objektivních překážek, bránících rychlejšímu rozhodování. Kárně obviněná zdůraznila, že v případech vytykaných kárným návrhovačem byly již provedeny úkony potřebné pro věcné projednání věcí; ty pak (v pořadí nápadu) čekaly na věcné projednání. V posuzovaném období přitom průběžně vyřizovala věci starších časových řad. Pokud jde o kárným návrhovačem předložené srovnání zatíženosti a výkonnosti soudkyň obchodního úseku, to kárně obviněná nepovažuje za reprezentativní. I přesto je z něj však patrné, že nevykazuje horší výsledky, než jsou výsledky referenčních senátů; věcí starších sedmi let vykazuje dokonce nejméně. Kárný návrhovač rovněž přehlíží fakt, že výkonnost kárně obviněné byla v posuzovaném období negativně ovlivněna přidělením agendy CEPR (od konce roku 2012) a zejména pak jejím avizovaným přeložením na jiný úsek krajského soudu, respektive k Městskému soudu v Brně. K tomu uvádí, že uvedený záměr jí byl oznámen dne 24. 4. 2014; do 1. 7. 2014, kdy bylo postaveno najisto, že na obchodním úseku Krajského soudu v Brně zůstává, tedy logicky nenařizovala další jednání. Ihned po té, co se dozvěděla, že k zamýšlenému přeložení nedojde, v posuzovaných věcech prokazatelně ústní jednání nařizovala. Za negativní faktor, ovlivňující její výkonnost, kárně obviněná označila též zhruba čtyřměsíční období v roce 2013, kdy neměla přidělenou stálou zapisovatelku, čemuž musela přizpůsobit způsob své práce. Pokud jde o výsledky spisových proverek, zde kárně obviněná odkázala na svá vyjádření, která v této souvislosti poskytla vedení krajského soudu; v nich je vytykána celá řada nesrovnalostí uvedených v jednotlivých zprávách. Nesouhlasí rovněž s tvrzením kárného návrhovače, že se druhá spisová proverka zabývala porovnáním zjištěného stavu se stavem v době první provereky, neboť v řadě věcí byly v mezidobí provedeny úkony a se spisy bylo průběžně pracováno, což však zpráva o druhé proverce zcela ignoruje. Uvedené platí obdobě i pro spisy, které dosáhly stáří pěti let až v mezidobí mezi oběma proverkami.

Pokud jde o jednotlivé případy vytýkané nečinnosti, kárně obviněná své zavinění za vznik průtahů v řízení uznala ve věcech vedených pod sp. zn. 16 Cm 112/2007 a sp. zn. 16 Cm 167/2008 s tím, že za ně přijímá plnou odpovědnost. Ve zbývajících věcech pak konstatovala jednotlivé provedené úkony a vysvětlila, proč nebyly ve vytýkaných obdobích činěny další úkony. Převážně přitom poukazovala na fakt, že se jednalo o spisy, u nichž byly provedeny všechny úkony potřebné k nařízení ústního jednání. K tomu však nedošlo, neboť v té době projednávala spisy starších časových řad. V některých případech (sp. zn. 36 Cm 177/2008, 36 Cm 16/2009, 36 Cm 56/2009, 36 Cm 81/2009, 36 Cm 133/2009 a 13 Cm 275/2009) svou nečinnost v prvním pololetí roku 2014 vysvětlovala již zmiňovaným sdělením o jejím zamýšleném přeložení.

Závěrem kárně obviněná uvedla, že bude-li shledána v některých bodech kárného návrhu odpovědnou za vyvolání průtahů v řízení, mělo by být využito ustanovení § 88 odst. 3 zákona č. 6/2002 Sb., umožňujícího upustit od uložení kárného opatření, jestliže je projednání kárného provinění postačující.

Na nařízeném ústním jednání dne 5. 11. 2015 kárný navrhovatel především uvedl, že ve věci sp. zn. 13 Cm 189/2009 omezuje dobu vytýkané nečinnosti tak, že se její počátek odvíjí až od data 1. 1. 2011; teprve dodatečně totiž zjistil, že v předchozím období byl spis přidělen jinému soudci - Mgr. H. Obdobně, ve věci sp. zn. 36 Cm 2/2006, vytýká kárně obviněné nečinnost až v období od 21. 1. 2014. Pokud jde o věc sp. zn. 36 Cm 91/2006, zde vzal svůj návrh v plném rozsahu zpět.

Dále kárný navrhovatel uvedl, že si od ministerstva spravedlnosti dodatečně opatřil dokument nazvaný „*Zásady propočtu potřeby soudců krajských a okresních soudů*“, který předložil k založení do spisu. Uvedl, že dle tohoto dokumentu ministerstvo spravedlnosti do roku 2012 předpokládalo výkonnost soudců v agendě Cm 308 věcí ročně, od roku 2013 byl tento propočten snížen na 220 věcí ročně. Porovnáním těchto údajů se zjištěnými výkony soudců obchodního úseku Krajského soudu v Brně si tak lze učinit představu o pracovitosti kárně obviněné i jejích kolegů. Kárný navrhovatel si je vědom toho, že kárně obviněná se svou výkonností, počtem nevyřízených věcí a jejich časovou skladbou nikterak nevymyká v porovnání s ostatními soudci. Je si taktéž vědom mimořádného zatížení soudců obchodního úseku Krajského soudu v Brně, jehož příčiny je nutno hledat v minulosti. Je mu známo, že ze zhruba 135 tisíc nevyřízených věcí obchodní agendy v roce 2001 připadalo zhruba 65 tisíc věcí právě na tento soud. Negativní důsledky tohoto stavu přetrvávají dodnes, neboť množství dosud neskončených věcí má jistě negativní dopad na plynulost a rychlost vyřizování v jednotlivých případech. Z těchto důvodů má tedy za to, že pokud by byly spisové prověrky provedeny i u jiných soudců obchodního úseku, byly by zjištěny obdobné výsledky jako v případě kárně obviněné. Kárný navrhovatel také ocenil přístup kárně obviněné, která v období od první spisové prověrky většinu věcí, kde jí byly vytýkány průtahy, skončila, vyjma případů, kde tomu brání objektivní důvody.

Kárně obviněná se ve své výpovědi především vyjádřila k otázce svého pracovního zatížení. K dotazu kárného senátu, po jaké době od nápadu věci bylo v posuzovaném období obvykle nařizováno první jednání, uvedla, že dle jejího odhadu se jednalo zhruba o čtyři roky. V současné době nařizuje věci napadlé v roce 2012. K dotazu, v čem konkrétně se na její práci negativně projevilo období čtyř měsíců v roce 2013, kdy neměla stálou zapisovatelku, kárně obviněná uvedla, že přepisování věcí, vypravování písemností, apod. bylo přidělováno různým administrativním pracovníkům, a to i z jiných soudních kanceláří. Toto opatření sebou přinášelo nutnost měnit styl práce, a to zejména s ohledem na obtížnější komunikaci s administrativou. Řadu administrativních úkonů si tedy v tomto období raději prováděla sama.

Dále se kárně obviněná vyjádřila k dotazům kárného senátu, týkajícím se okolností jejího plánovaného přeložení v roce 2014. Vypověděla, že se o zamýšleném přeložení dozvěděla náhodou v dubnu 2014 (k upřesňujícímu dotazu předsedy senátu potvrdila datum 22. 4. 2014). Obrátila se proto s dotazem na tehdejšího místopředsedu soudu Mgr. K., který jí tento záměr potvrdil s tím, že nejspíše bude přeložena k Městskému soudu v Brně. Tento záměr potvrdil i předseda Městského soudu v Brně, který jí následující den telefonicky kontaktoval, přičemž jí zval na prohlídku soudu a osobní pohovor. Kárně obviněná si tyto informace ověřila též u tehdejšího předsedy soudu JUDr. Pořízka. Ten jí sdělil, že o jejím přeložení bylo rozhodnuto již v dubnu na poradě vedení. Zmínil přitom možnost přechodu kárně obviněné na odvolací civilní agendu, což ovšem kárně obviněná nepovažovala za optimální řešení, neboť preferuje samostatný styl práce. Když se přesto později přece jen informovala u předsedkyně odvolacího senátu na možnosti svého přeložení, bylo jí sděleno, že tato možnost již není aktuální. Oslovila taktéž místopředsedu správního úseku krajského soudu JUDr. Ku., ten jí však sdělil, že soudcovská místa na správním úseku hodlá obsadit jinými, konkrétními uchazeči. Pokud jde o deklarované důvody zamýšleného přeložení, vedením soudu jí bylo sděleno, že s ohledem na změnu procesní úpravy fakticky končí agenda Cm a je tedy nutno soudce z této agendy přeložit jinam. Kárně obviněná měla úsek opustit jako první, neboť je služebně nejmladší a nemá další specializaci. O tom, že k zamýšlenému přeložení nedojde, se dozvěděla opět neoficiálně, a to koncem června 2014; oficiálně jí to bylo potvrzeno až poté, co kontaktovala JUDr. Pořízka. K dotazu, jak hodnotí své vztahy s vedením soudu, uvedla, že je považuje za standardní.

K dotazům kárného senátu, týkajícím se okolností prověrek provedených v roce 2014, kárně navrhovaná uvedla, že o první spisové prověrce se dozvěděla až za situace, kdy jí byl doručen zápis z této prověrky. Na její dotaz, proč byla prověrka provedena právě v jejím senátě, JUDr. Pořízek odpověděl, že tyto prověrky budou provedeny postupně u všech soudců obchodního úseku. Že by takové prověrky byly skutečně později provedeny, jí však známo není. K dotazu kárného senátu, zda se může blíže vyjádřit k okolnostem prověrky provedené v roce 2005, kárně obviněná uvedla, že výtka jí tehdy byla udělena pravděpodobně z důvodu průtahů ve dvou spisech; není si však vědoma, že by jí bylo cokoliv dalšího vytýkáno a že by s ní byly tyto výtky jakkoliv projednávány. Na dotazy, týkající se množství věcí převzatých v posuzovaném období od jiných soudců, kárně obviněná uvedla, že pokud si vzpomíná, převzala zhruba 40 věcí od Mgr. H., od 1. 1. 2014 zhruba 50 až 60 věcí od odcházející soudkyně Mgr. He., nejvíce spisů však převzala k 1. 7. 2014. V době, kdy jako soudce na obchodním úseku začínala, jí bylo přiděleno zhruba 2300 spisů a později ještě převzala od jiné kolegyně zhruba 300 až 400 spisů.

K dotazu kárného navrhovatele, zda byla při nařizování věcí dodržována časová řada jejich nápadu, kárně navrhovaná uvedla, že dle možností tomu tak bylo. Snaží se postupovat vždy tak, aby věc nejprve připravila k meritornímu projednání; poté spis čeká na nařízení prvního jednání, až na něj dojde řada. Uvedla, že odmítá činit samoučelné úkony jen proto, aby bylo se spisy formálně pracováno.

V rámci nařízeného ústního jednání byly předsedou senátu sděleny výsledky přípravného řízení, provedeného v souladu s ustanovením § 13 zákona č. 7/2002 Sb.

Kárný senát si především od kárného navrhovatele vyžádal předložení spisů, ve kterých byla kárně obviněné soudkyni vytýkána nečinnost. Kárný senát se s jejich obsahem seznámil a účastníkům řízení bylo v průběhu jednání umožněno seznámit se s jejich obsahem postupem vyplývajícím z ustanovení § 213 trestního řádu (ve spojení s ustanovením § 25 zákona

č. 7/2002 Sb.). Pokud jde o obsah těchto spisů, lze konstatovat, že prakticky ve všech případech zahrnuje vytýkaná nečinnost období, kdy byly již provedeny veškeré potřebné úkony k meritornímu projednání věci, a čekalo se na nařízení prvního jednání. Pokud jde o kárně obviněnou zmiňované přípravné úkony, lze konstatovat, že (až na několik výjimek) bylo se spisy pracováno systematicky a jednotlivé úkony (vybrání soudního poplatku, rozeslání žaloby, apod.) byly činěny v přiměřených lhůtách. Celkově lze konstatovat, že jednotlivé procesní úkony byly kárně obviněnou činěny racionálně a je evidentní, že se spisy pracovala soustředěně a řízení vedla efektivně; to platí i pro období následující po době vytýkané nečinnosti, kdy bylo nařizováno jednání a prováděno dokazování. O podrobnostech týkajících se úkonů v jednotlivých spisech a způsobu jejich vyhodnocení bude podrobněji pojednáno dále.

K jednotlivým soudním spisům (s výjimkou spisu 13 Cm 275/2009) kárný návrhovař předložil též spisové přehledy obsahující údaje ze systému ISVKS. S výjimkou spisového přehledu vztahujícího se ke spisu sp. zn. 13 Cm 189/2009 lze z těchto listin dovodit pohyb spisů a jejich umístění v rozhodném období a porovnat tyto údaje s obsahem jednotlivých spisů.

Kárný senát si vyžádal také osobní spis kárně obviněné. Z jeho obsahu vyplývá, že soudkyně je od roku 1996, a to nejprve na Krajském obchodním soudu v Brně, nyní na obchodním úseku Krajského soudu v Brně. Dne 21. 3. 2005 jí byla pod sp. zn. Spr. 715/2005 předsedou krajského soudu uložena výtka dle ustanovení § 88 odst. 3 zákona č. 6/2002 Sb., a to za průtahy v celkem pěti soudních věcech. Jiné negativní výhrady k její práci z obsahu osobního spisu nevyplývají.

Z vyjádření soudcovské rady Krajského soudu v Brně ze dne 6. 10. 2015 se dále podává, že se soudcovská rada k osobě kárně obviněné nemůže blíže vyjádřit. Soudcovská rada nicméně upozornila, že na obchodním úseku krajského soudu panují dlouhodobě neuspokojivé pracovní podmínky a soudci na tomto úseku jsou přetěžováni.

Dále si kárný senát od kárného návrhovař vyžádal přehled nápadu věcí do senátů rozhodujících v období let 2009 až 2014 obchodní spory ve smyslu ustanovení § 9 odst. 3 písm. r) o. s. ř., ve znění do 31. 12. 2013, a to včetně počtu vyřízených věcí v těchto senátech a přehledu neskončených věcí ke konci každého roku, rozepsaného dle stáří věcí. Uvedený přehled (zahrnující senáty 4 Cm, 8 Cm, 12 Cm, 15 Cm, 17 Cm, 25 Cm, 36 Cm a 55 Cm) nicméně nezahrnuje přidělované věci agendy ECm a v rámci neskončených věcí neuvádí počet přerušených řízení. Posledně uvedený údaj, tedy počet přerušených věcí, obsahuje kárný návrh na straně pět; údaje se však týkají pouze senátů 8 Cm, 17 Cm a 36 Cm. Vzhledem k tomu, že kárně obviněná relevanci těchto údajů nikterak nezpochybnila, lze z nich při rozhodování vycházet; jejich validita je nicméně snížena tím, že údaje nejsou uváděny ke konci jednotlivých let (2012 až 2014) ale vždy k 30. 11. běžného roku, a to navíc jen pro tři senáty obchodního úseku Krajského soudu v Brně, za poslední tři uzavřené roky. Údaje o výkonnosti soudců a počtu neskončených věcí v senátech 8 Cm, 17 Cm, 25 Cm a 36 Cm v období roku 2014, předložené kárným návrhovařem, fakticky aprobovala i kárně obviněná ve svém podání ze dne 18. 8. 2015 (na č. l. 49 až 51 spisu), kde uvádí shodné údaje. Tyto údaje pak doplňuje informacemi o počtu neskončených věcí agendy ECm u zmiňovaných senátů ke konci roku 2014; vzhledem k tomu, že ani kárný návrhovař tyto údaje nikterak nerozporoval, kárný senát i z těchto informací vycházel a neprováděl v tomto smyslu další dokazování.

Z výše uvedených podkladů zjistil kárný senát následující skutkový stav:

a) nápad věcí:

- rok 2009 – medián 185 věcí – kárně obviněná 185 věcí
- rok 2010 – průměr 162 věcí (medián nelze přesně určit) – kárně obviněná 171 věcí
- rok 2011 – medián 150 věcí – kárně obviněná 150 věcí
- rok 2012 – medián 140 věcí – kárně obviněná 140 věcí
- rok 2013 – medián 112 věcí – kárně obviněná 114 věcí

b) počet vyřízených věcí:

- rok 2009 – průměr 306 věcí – kárně obviněná 353 věcí
- rok 2010 – průměr 287 věcí – kárně obviněná 316 věcí
- rok 2011 – průměr 260 věcí – kárně obviněná 287 věcí
- rok 2012 – průměr 244 věcí – kárně obviněná 263 věcí
- rok 2013 – průměr 190 věcí – kárně obviněná 191 věcí

c) počet neskončených věcí kárně obviněné: rok 2009 – 408 věcí, rok 2010 – 368 věcí, rok 2011 – 331 věcí, rok 2012 – 292 věcí, rok 2013 – 274 věcí. Srovnáním počtu neskončených věcí u všech sledovaných senátů ke konci roku 2009 a ke konci roku 2013 byly zjištěny výsledky od nárůstu o 7 %, po pokles o 49 %; u kárně obviněné byl zjištěn pokles počtu neskončených věcí v tomto období o 32 %.

d) struktura neskončených věcí z hlediska jejich stáří: Zde je nutno připomenout, že tyto údaje nerozlišují počty věcí, kde bylo řízení přerušeno, což do značené míry omezuje jejich vypovídací hodnotu. Výsledky jsou opět vypočteny z údajů, týkajících se všech sledovaných senátů agendy Cm.

- rok 2009 – stáří tři až pět let – průměr 32 věcí – kárně obviněná 53 věcí
 stáří pět až sedm let – průměr 11 věcí – kárně obviněná 26 věcí
 stáří nad sedm let – průměr 37 věcí – kárně obviněná 26 věcí
- rok 2010 – stáří tři až pět let – průměr 34 věcí – kárně obviněná 70 věcí
 stáří pět až sedm let – průměr 14 věcí – kárně obviněná 22 věcí
 stáří nad sedm let – průměr 33 věcí – kárně obviněná 31 věcí
- rok 2011 – stáří tři až pět let – průměr 49 věcí – kárně obviněná 104 věcí
 stáří pět až sedm let – průměr 30 věcí – kárně obviněná 19 věcí
 stáří nad sedm let – průměr 49 věcí – kárně obviněná 25 věcí

Z uvedených údajů považuje kárný senát za prokázané, že ve sledovaném období byl počet neskončených věcí ve stáří tři až pěti let v senátě kárně obviněné vyšší, než činil průměr, přičemž celkově se počet těchto věcí zvyšoval; u věcí ve stáří pět až sedm let byl počet těchto věcí nejprve nadprůměrný, v roce 2011 již podprůměrný; v případě věcí starších sedmi let vykazoval senát kárně obviněné vždy menší počet věcí, než byl průměr. Celkový počet neskončených věcí ve stáří pět až sedm let a více jak sedm let celkově nenarůstal.

Pokud jde o období let 2012 a 2013, zde se kárný senát při zjišťování stáří neskončených věcí soustředil na srovnání senátu 36 Cm pouze se senáty 8 Cm a 17 Cm, neboť v případě těchto

senátů má k dispozici data očištěná od věcí přerušovaných (kde z podstaty věci nemůže docházet k průtahům v řízení). Uvedená zjištění lze shrnout do následující tabulky:

	2012				2013			
	1-3 roky	3-5 let	5-7 let	7 a více let	1-3 roky	3-5 let	5-7 let	7 a více let
8 Cm	102	13	9	15	76	28	9	8
17 Cm	21	11	1	2	21	5	3	2
36 Cm	101	46	18	6	74	61	14	9

Z uvedených údajů považuje kárný senát za prokázané, že ve sledovaném období došlo v senátě 36 Cm k nárůstu počtu neskončených věcí stáří tři až pěti let; počet neskončených starších věcí (pět až sedm let a více jak sedm let) zůstává víceméně konstantní.

e) údaje roku 2014: Zde je třeba upozornit, že s ohledem na změnu věcné příslušnosti soudu v obchodních věcech od 1. 1. 2014, došlo k redukci prvoinstančních obchodních senátů, a tedy i k přerozdělení neskončených věcí ze zrušených senátů. Do senátu kárně obviněné tak bylo převedeno minimálně 132 věcí agendy Cm a 60 věcí agendy ECm; stáří těchto věcí v době jejich převedení se kárnému senátu nepodařilo zjistit. S ohledem na tyto skutečnosti je tedy zřejmé, že z výše uvedených podkladů lze relevantní data získat jen s velmi relativní validitou. Za alespoň částečně vypovídající tak kárný senát považuje pouze údaje shrnuté do následující tabulky:

	2014			
	1-3 roky	3-5 let	5-7 let	7 a více let
8 Cm	36	23	11	7
17 Cm	34	17	8	7
36 Cm	143	80	14	8

Z výše uvedených údajů lze považovat za prokázané, že i v roce 2014 odpovídal stav nedodělků dle jejich stáří víceméně stavu, který byl již konstatován pro období let 2012 a 2013; nelze přitom ovšem vyloučit, že zjištěná data mohou být zkreslena v neprospěch kárně obviněné stáří některých přidělených věcí ze zrušených soudních oddělení.

Kárný senát si od kárného navrhovatele vyžádal též rozvrhy práce Krajského soudu v Brně za období let 2009 až 2014. Z jejich obsahu vyplývá, že do roku 2014 vyřizovalo celkem osm senátů krajského soudu agendu ve smyslu ustanovení § 9 odst. 1 písm. r) o. s. ř. (ve znění do 31. 12. 2013), včetně řízení o neplatnosti rozhodčích smluv a od roku 2011 též žaloby na zmatečnost. S výjimkou senátu kárně obviněné (36 Cm) a senátu 8 Cm vyřizovaly ostatní senáty ještě agendu insolvenční a agendu incidenčních sporů (4 Cm, 12 Cm, 15 Cm a 55 Cm)

či spory z hospodářské soutěže, nekalosoutěžního jednání a ochrany obchodního tajemství, spory o ochranu názvu a dobré pověsti právnické osoby a spory o práva k obchodní firmě (17 Cm a 25 Cm). V roce 2013 pak bylo výlučně do senátu kárně obviněné zahrnuto rozhodování v agendě CEPR. Současně nebylo zjištěno, že by kterýkoliv ze sledovaných senátů obchodního úseku měl v posuzovaném období jakkoliv snížený či zvýšený nápad. V roce 2014 došlo v souvislosti se změnou věcné příslušnosti soudů v převážné části obchodních sporů k zásadní změně. Nově všechny zmiňované senáty vyřizovaly (kromě již přidělených věcí) agendu uvedenou v ustanovení § 7a písm. b) až e) insolvenčního zákona a dále žaloby pro zmatečnost. Kromě toho bylo některým senátům svěřeno též rozhodování incidenčních sporů dle zákona o konkurzu a vyrovnání (4 Cm, 12 Cm, 15 Cm a 55 Cm), nebo spory vymezené v ustanovení § 9 odst. 2 písm. h), i), n), o) o. s. ř., ve znění účinném od 1. 1. 2014 (senáty 17 Cm a 25 Cm). Ani v tomto období nebylo zjištěno, že by některý ze senátů měl jakkoliv snížený či zvýšený nápad.

Kárnému senátu byly konečně kárným návrhatelem předloženy též zápisy ze spisových provrěk provedených v senátě kárně obviněné v roce 2014. První provrka (zpráva ze dne 27. 6. 2014, zn. Spr. 3463/2014) byla místopředsdou soudu JUDr. Kv. provedena na základě pověření předsedy krajského soudu, a to „*se zaměřením na (...) stále vysoký počet nepřerušovaných věcí starších pěti let*“. Kontrolováno bylo celkem 18 spisů ve stáří pět až sedm let a 27 spisů ve stáří nad sedm let; spisy zahrnuté do kárného návrhu byly součástí této provrky. Výstupem provrky bylo konstatování nedostatků ve smyslu zjištění průtahů v celkem 17 případech s tím, že teprve po provedené kontrole, respektive v jejím průběhu, byla kárně obviněnou nařizována jednání v těch případech, kde byly zjištěny aktuální průtahy. JUDr. Kv. dále konstatoval, že kárně obviněná byla na nepříznivý stav vyřizování soudní agendy opakovaně ústně upozorňována. Druhá spisová provrka, prováděná v období od 28. 11. 2014 až 10. 12. 2014 (zn. Spr. 8084/2014), byla provedena „*na základě pokynu předsedy soudu*“, se zaměřením na „*opakovanou kontrolu plynulosti vyřizování soudního oddělení 36 Cm*“. Předmětem kontroly byly spisy starší pěti let, kde nedošlo k přerušování řízení; kontrolováno bylo celkem 16 spisů (včetně spisů zahrnutých do kárného návrhu). Ve zprávě (vypracované tehdejší místopředsdou soudu Mgr. K.) bylo konstatováno, že pokud jde o věci ve stáří jednoho až tří let, pěti až sedmi let a starších sedmi let, odpovídá stav senátu 36 Cm stavu v senátech 8 Cm a 17 Cm; evidován byl nicméně výrazně vyšší počet nedodělků ve stáří tří až pěti let oproti referenčním senátům. Výsledky provedené provrky byly shrnuty do konstatování, že „*Mgr. Z. nepracuje se spisy především starších časových řad systematicky, práce s těmito spisy je spíše nahodilá a především k nařizování jednání, a tedy k provedení úkonů směřujících přímo k rozhodnutí ve věci, dochází teprve pod tlakem účastníků řízení nebo prováděných kontrol ze strany správy soudu. Soudkyně nemá tendenci věci rozhodovat, ale spíše odsouvat jejich rozhodování na pozdější období (...)* Je zřejmé, že soudkyně Mgr. Z. pod tlakem kontroly ze strany JUDr. Kv. v červnu ukončila některé z prověřovaných spisů. S ohledem na předchozí nečinnost v těchto věcech zjištěnou při kontrole dne 27. 6. 2014 si jiný závěr zřejmě nelze ani představit.“

Kárně obviněná v rámci své obhajoby předložila kárnému senátu svá vyjádření ke zmiňovaným spisovým provrkám, které zaslala vedení krajského soudu. V obou případech se vyjádřila k jednotlivým vytkaným nedostatkům, přičemž poukázala na okolnosti, které, dle jejího názoru, negativně ovlivňují její práci (zejména přidělení agendy CEPR, stále složitější povaha soudních sporů, vyžadující zpravidla obsáhlé dokazování, dlouhodobá absence zapisovatelky od května 2013, atd.). Ve vyjádření ke druhé spisové provrce zdůraznila, že zjištěná nečinnost v kontrolovaných spisech je dána tím, že v těchto věcech byly již provedeny všechny přípravné úkony, přičemž tyto věci čekají, až na ně přijde pořadí k jejich nařízení a věcnému projednání. Dále poukázala na fakt, že část vytkané nečinnosti byla ovlivněna jejím plánovaným přeložením, o němž se dozvěděla v dubnu 2014. Jelikož jí bylo dne 22. 4. 2014 oznámeno, že od 1. 7. 2014 bude přeložena k Městskému soudu v Brně, logicky nenařizovala

jednání ve věcech, u nichž bylo zřejmé, že je do doby přeložení nemůže skončit; soustředila se proto na dokončení již rozpracovaných věcí.

Ve věci byl dále jako svědek vyslechnut bývalý místopředseda Krajského soudu v Brně pro obchodní úsek Mgr. J. K. Svědek vypověděl, že na obchodním úseku Krajského soudu v Brně působí od roku 1998; v letech 2004 až 2015 vykonával funkci místopředsedy, se zaměřením na insolvenční agendu. K dotazům, týkajícím se celkového zhodnocení práce kárně obviněné, svědek uvedl, že z hlediska počtu nedodělků a stáří nevyřízených věcí patřil senát 36 Cm ve sledovaném období (od roku 2009) spíše do horší poloviny senátů agendy Cm. Odhaduje také, že na kárně obviněnou bylo podáno i o něco větší procento stížností, než je obvyklý průměr. Ke kvalitě jejího rozhodování však žádné připomínky nikdy neměl. Vztahy s kárně obviněnou hodnotí jako korektní. Dle jeho názoru se styl práce kárně obviněné nikterak relevantně nevymyká stylu práce ostatních soudců obchodního úseku. Pokud jde o průměrnou dobu, která uplyne od nápadu věci do nařízení prvního jednání, dle jeho odhadu to v roce 2009 bylo zhruba 1,5 až 2 roky, postupně se však tato délka zkracuje.

Na dotazy týkající se historie přidělování nápadu do senátu kárně obviněné svědek uvedl, že není schopen přesně odpovědět, jaký byl počáteční stav nedodělků v senátu, který kárně obviněná po jmenování do funkce převzala, ví však o tom, že v některých případech takto soudci převzali v krátkém období i několik tisíc neskončených věcí. Co se týče přesunu 192 spisů v roce 2014, důvod tohoto opatření nezná - šlo o rozhodnutí dalšího místopředsedy soudu JUDr. Kv. Při přerozdělování spisů ze senátů, které byly v roce 2014 rušeny, dostala kárně obviněná nepochybně větší počet spisů než ostatní soudci, naproti tomu jí však nebyly přiděleny spisy nejstarší.

K dotazům na celkový stav obchodního úseku Krajského soudu v Brně svědek uvedl, že situace zde dlouhodobě není ideální, a to zejména pokud jde o délku řízení. Dle jeho názoru však bylo možné tento nepříznivý trend ovlivnit jen velmi obtížně, neboť limitujícím faktorem byl trvale nedostatečný počet soudců.

Svědek odpověděl taktéž na otázky týkající se důvodů provedení první spisové prověrky v roce 2014. Uvedl, že pokud je mu známo, primárně šlo o periodickou kontrolu, nelze však vyloučit, že určitou roli sehrál i vyšší stav nevyřízených věcí v senátě kárně obviněné. Blíže se k těmto důvodům vyjádřit nemůže, neboť šlo o opatření dalšího místopředsedy soudu JUDr. Kv. Dále svědek vypověděl, že od doby zmiňované spisové prověrky proběhla z podobných důvodů pouze prověrka v senátu 50 Cm. Pokud jde o prověrku provedenou v roce 2005, pokud si vzpomíná, tehdy byly v senátě kárně obviněné zjištěny delší průtahy než nyní; v té době však bylo pracovní zatížení soudců ještě vyšší, než je dnes.

K dotazům, týkajícím se okolností plánovaného přeložení kárně obviněné, svědek uvedl, že nutnost takového postupu vyvstala v souvislosti se změnou věcné příslušnosti soudů v obchodních věcech od 1. 1. 2014. K přeložení byla kárně obviněná vybrána proto, že byla jedním z mála soudců bez další specializace; v případě další soudkyně ve stejné situaci se vedení nezdál takový postup vhodný s ohledem na její předdůchodový věk. Vedení krajského soudu v té době uvažovalo, že by kárně obviněná přešla na správní úsek krajského soudu, nebo k Městskému soudu v Brně či Okresnímu soudu Brno-venkov. Z obchodního úseku v roce 2014 fakticky odešly dvě soudkyně a jejich spisy byly následně rozděleny do dalších senátů. Kárně obviněná nebyla přeložena proto, že na jiných úsecích, respektive soudech, se pro ni nenašlo odpovídající uplatnění.

Kárný návrhovač ve svém závěrečném návrhu uvedl, že z objektivního hlediska považuje existenci průtahů ve vytýkaných věcech za prokázanou. Je na kárném senátu, aby posoudil, do jaké míry je za tento stav odpovědná kárně obviněná a do jaké míry je naopak vyvolán důvody systémovými. V návaznosti na to necht' je kárně obviněné případně uloženo přiměřené kárné opatření.

Obhájce kárně obviněné ve svém závěrečném návrhu zejména ocenil přístup kárného návrhovače, který i přes výhrady k postupu kárně obviněné ve věcech uvedených v kárném návrhu, nepřehlíží pozitiva v její práci. Zdůraznil, že za vznik vytýkaných průtahů neodpovídá primárně kárně obviněná, neboť jsou přičitatelné zejména celkově neutěšenému stavu na obchodním úseku krajského soudu. Má za to, že věc by měla být řešena systémově, k čemuž by mohlo rozhodnutí kárného senátu přispět. Za situace, kdy jsou průtahy v řízení vyvolány faktory, které soudce není schopen ovlivnit, kárné řízení nemůže plnit svůj účel a představuje spíše jen dehonestaci soudce. To rozhodně nepodporuje důvěru účastníků řízení a veřejnosti v justici. Obhájce kárně obviněné vyjádřil přesvědčení, že rychlost řízení není jedinou hodnotou spravedlivého procesu; ještě důležitější je samotné nalézání práva v jednotlivých věcech, což představuje podstatu ničím nezastupitelné role soudce. Kárně obviněná nevykonává svou funkci soudce o nic hůře, než ostatní soudci obchodního úseku, před kárným senátem nicméně stojí právě ona. Ze všech uvedených důvodů proto navrhl, aby byla kárně obviněná zproštěna kárného obvinění v plném rozsahu.

Kárně obviněná práva posledního slova nevyužila.

Kárný senát, poté co konstatoval, že návrh na zahájení kárného řízení byl podán v rámci otevřených lhůt, stanovených v ustanovení § 9 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., dospěl po vyhodnocení dokazování provedeného u ústního jednání k závěru, že návrh na zahájení kárného řízení je v převažující části nedůvodný.

Jsou-li soudci jako kárné provinění (§ 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb) vytýkány průtahy v jemu svěřených věcech, tedy nedostatečná snaha o to, aby věci byly co nejrychleji projednány a rozhodnuty a účastníkům řízení tak byla poskytnuta rychlá a účinná ochrana jejich práv (zde viz § 6 o. s. ř., a § 100 odst. 1 o. s. ř.), je úkolem kárného senátu nejprve ověřit, že kárným návrhovačem tvrzená nečinnost (a její rozsah) v jednotlivých věcech reálně nastala; následně je nutno posoudit, zda takto případně zjištěná období nečinnosti již překračují určitou akceptovatelnou mez (tedy jedná-li se již o průtahy v řízení) a je-li splněna i tato podmínka, je nutné konečně uvážit, zda lze tyto objektivně existující průtahy řízení klást za vinu právě kárně obviněnému soudci.

Při úvaze o tom, zda se v konkrétních případech již jedná o průtahy v řízení, kárná judikatura konstantně vychází z premisy, že práce soudce je činností navýsost intelektuální a kreativní, která se ze své povahy vzpírá možnosti jakéhokoliv normování, či jiným snahám o stanovení pevných lhůt, v jejichž rámci měl být ten který úkon v řízení učiněn (viz například rozhodnutí tohoto kárného soudu ze dne 20. 3. 2014 č. j. 16 Kss 9/2103 - 91, a ze dne 29. 5. 2014, č. j. 11 Kss 10/2013-83). Přestože zákonodárce v některých případech stanovil nejen lhůty pro vydání rozhodnutí ale i lhůty pro provedení jiných úkonů, směřujících ke skončení věci (viz například § 181 odst. 3 trestního řádu), obecně platí, co bylo vysloveno výše; občanský soudní řád (dle kterého bylo postupováno ve všech posuzovaných případech) vyslovuje pouze obecný požadavek, aby účastníkům byla poskytnuta rychlá a účinná ochrana jejich práv (§ 6 a § 100 odst. 1 citovaného zákona). Nelze přitom reálně očekávat, že vždy a ve všech soudních řízeních na sebe budou jednotlivé úkony soudce (či jím pověřené soudní osoby) plynule navazovat, a je tedy nutno vždy individuálně stanovit určitou hranici, kdy existující nečinnost již atakuje požadavek na co nejrychlejší projednání a rozhodnutí věci, vyslovený obecně

pro všechny typy soudního řízení v ustanovení § 79 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb. Z tohoto pohledu tedy v některých případech může být za průtah v řízení považována nečinnost po dobu i jen několika týdnů, v jiných případech bude nečinnost akceptovatelná i v řádech řady měsíců.

Kárná judikatura se při posuzování této otázky ustálila na názoru, že za průtahy lze považovat nejen případy nečinnosti absolutní, tedy situace, kdy v posuzovaném období neučinil soudce ve spisu žádný úkon, ale i případy, kdy sice takový úkon učiněn byl, avšak nešlo o úkon, který by mohl reálně směřovat ke skončení věci; tyto modalities je nutno důsledně odlišovat. Zejména posuzování případů posledně uvedených je v praxi velmi obtížné, neboť soudce má při řešení případu možnost postupovat různými způsoby. Zvolí-li postup, který se zpětně jeví jako nevhodný, či nestandardní, nemusí jít nutně o jeho pochybení, tím méně pak o jeho zaviněné neplnění povinností soudce. Aby na takový úkon mohlo být nahlíženo tak, že byl učiněn ve zjevném rozporu s požadavkem zákona na co nejrychlejší projednání a rozhodnutí věci, muselo by se jednat o zjevný excés ve smyslu jeho naprosté iracionality, účelovosti (ryze formálně provedený úkon, který byl učiněn jen proto, aby došlo k přerušování stávající nečinnosti), apod. Tento typ nečinnosti nicméně kárně obviněné vytýkán nebyl.

Jde-li o případy nečinnosti absolutní (tedy nebyl-li v posuzovaném období učiněn soudcem žádný úkon) zde kárný senát zastává názor, že je nutno odlišovat případy, kdy standardní postup v soudním řízení předpokládal učinění úkonu jednoduchého, spíše administrativní povahy, u něhož nebylo třeba právní úvahy, od případů, kdy byla věc již způsobilá k meritornímu projednání či k vydání jiného rozhodnutí, tedy případu, kdy se soud již zabýval (měl zabývat) skutkovým a právním hodnocením věci, tedy tím, co tvoří jádro soudcovské činnosti. Jakkoliv nelze stanovit obecně platnou a neměnnou časovou hranici nečinnosti, od níž by bylo možné dovozovat intenzitu kárné odpovědnosti soudce, v případě, kdy měl být proveden pouze jednoduchý úkon (vybrání soudního poplatku, rozeslání podání účastníkům řízení, apod.), hranicí za níž již nečinnost soudce není možné akceptovat, bývá obvykle lhůta tří měsíců (viz například rozhodnutí tohoto soudu ze dne 22. 6. 2011, 11 Kss 11/2009 – 224 a ze dne 20. 3. 2014, č. j. 16 Kss 9/2013 – 91); znovu je však nutno připomenout, že jde o časovou hranici orientační, která může být korigována s ohledem na konkrétní charakteristiky posuzovaného případu. V případech, kdy se nejedná o nečinnost tohoto druhu (tedy nečinnost při provádění jednoduchých úkonů) je stanovování jakýchkoliv časových hranic z povahy věci vyloučeno a tyto situace tak musí být posuzovány vždy přísně individuálně, a to zejména z pohledu celkového zatížení soudce, stáří posuzované věci, dodržování časových řad při vyřizování věcí, výkonnosti soudce, atd. I v těchto případech ovšem obvykle není důvod, proč by nemohla být akceptována minimálně nečinnost nepřesahující výše zmiňovanou referenční hodnotu třech měsíců; rozdíl je v tom, že překročení této lhůty (na rozdíl od nečinnosti při provádění jednoduchých úkonů) obvykle ještě nemusí představovat průtahy řízení *per se*.

Z těchto teoretických východisek tedy kárný soud přistoupil k hodnocení jednotlivých případů vytýkané nečinnosti a dospěl k následujícím závěrům:

1. sp. zn. 36 Cm 2/2006 (nečinnost vytýkána od 21. 1. 2014 do 24. 6. 2014). Z obsahu předloženého spisu kárný senát zjistil, že právní zástupce žalobce požádal dne 20. 1. 2014 o přeložení termínu ústního jednání. Kárně obviněná dne 21. 1. 2014 nařízené jednání zrušila a informovala o něm účastníky řízení. Další úkon učinila kárně obviněná až dne 24. 6. 2014, kdy komunikovala se znalcem stran vyčíslení znalečného (úřední záznam na č. l. 281). Tvrzení kárně obviněné, že v tomto období nečinila žádné úkony, neboť zvažovala, zda má být provedeno další znalecké zkoumání, kárný senát neakceptoval. Z obsahu předloženého spisu je zřejmé, že návrh právního zástupce žalovaného na doplnění dokazování o znalecký posudek z oboru mechaniky plynů byl učiněn již na ústním jednání dne 31. 10. 2013. Jakkoliv kárný senát připouští, že věcná povaha souzené věci mohla klást na kárně obviněnou zvýšené požadavky z hlediska posouzení

potřebnosti znaleckého zkoumání, potažmo výběru konkrétního znalce a formulace otázek, které by měly být znaleckým posudkem zodpovězeny, období zhruba osmi měsíců pro zvolení konkrétního procesního postupu v této dílčí otázce lze již hodnotit jako nepřiměřené. Z tohoto důvodu kárný senát shledal v tomto vytykáaném období existenci průtahů v řízení; po připočtení referenční hodnoty třech měsíců od úkonu kárně obviněné ze dne 21. 1. 2014 lze hovořit o **průtazích v řízení v období od 22. 4. 2014 do 25. 6. 2014.**

2. sp. zn. 36 Cm 91/2006 (nečinnost vytykána od 3. 2. 2009 do 30. 7. 2012). V této věci byl kárný návrh u nařízeného jednání vzat kárným návrhovatelem zpět a není proto nutné se jeho obsahem dále zabývat.

3. sp. zn. 16 Cm 112/2007 (nečinnost vytykána od 7. 2. 2011 do 23. 6. 2014). Řízení zahájeno dne 7. 6. 2007 (návrh na vydání platebního rozkazu). První úkon kárně obviněné byl učiněn dne 7. 2. 2011, kdy zaslala žalobci vyjádření žalovaného (spis byl původně přidělen JUDr. J. a následně Mgr. H.). Dalším úkonem kárně obviněné je až nařízení ústního jednání dne 23. 6. 2014. S ohledem na stáří této věci lze nařízení prvního ústního jednání po uplynutí zhruba sedmi let od nápadu věci a více jak tří let od jejího převzetí kárně obviněnou považovat za dobu zjevně nepřiměřenou, představující průtahy v řízení. Po připočtení referenční hodnoty třech měsíců od úkonu ze dne 7. 2. 2011 lze tedy hovořit o **průtazích v řízení od 8. 5. 2011 do 22. 6. 2014.**

4. sp. zn. 16 Cm 167/2008 (nečinnost vytykána od 1. 1. 2011 do 23. 6. 2014). Věc (návrh na vydání platebního rozkazu) napadla u krajského soudu dne 13. 11. 2008. První jednání ve věci proběhlo dne 21. 5. 2010; spis byl v té době přidělen soudci Mgr. H. Dle spisového přehledu k tomuto spisu byla věc kárně obviněné přidělena dne 7. 1. 2011 (položka 25), a to ve stavu, kdy již bylo možné přistoupit k jejímu meritornímu projednávání. Ve spise je dále na č. l. 72 žurnalizována žádost právního zástupce žalobce o sdělení, kdy lze očekávat nařízení dalšího jednání. Toto jednání bylo kárně obviněnou nařízeno dne 23. 6. 2014 (na 24. 7. 2014). Po připočtení referenční hodnoty třech měsíců (k datu 7. 1. 2011, kdy byla věc kárně obviněné přidělena) lze tedy hovořit o **průtazích v řízení od 8. 4. 2011 do 22. 6. 2014.**

5. sp. zn. 36 Cm 177/2008 (nečinnost vytykána od 25. 8. 2009 do 18. 6. 2013 a od 5. 11. 2013 do 9. 4. 2014). Řízení ve věci bylo zahájeno dne 2. 12. 2008. Kárně obviněná vyzvala žalobce k zaplacení soudního poplatku dne 25. 8. 2009, dne 15. 9. 2009 vyzvala žalobce k upřesnění žaloby. Dne 20. 10. 2009 vyzvala žalované k podání písemného vyjádření k věci a označení důkazů na podporu svých tvrzení. Dne 4. 2. 2010 a 11. 3. 2010 rozeslala kárně obviněná vyjádření žalovaných právnímu zástupci žalobce. Dne 18. 6. 2013 kárně obviněná nařídila ve věci ústní jednání na 7. 11. 2013. Podáním, doručeným krajskému soudu dne 25. 10. 2013, navrhl jeden ze žalovaných vstup vedlejšího účastníka do řízení. V reakci na to kárně obviněná dne 5. 11. 2013 odvolala nařízené ústní jednání a oslovila potenciálního vedlejšího účastníka s žádostí o sdělení, zda hodlá do řízení v tomto procesním postavení vstoupit. Dne 19. 11. 2013 obdržel krajský soud oznámení od tohoto subjektu, že vstupuje do řízení jako vedlejší účastník. Toto oznámení kárně obviněná rozeslala účastníkům řízení dne 29. 4. 2014.

Pokud jde o první období vytykáané nečinnosti, je zřejmé, že v období od 25. 8. 2009 do 18. 6. 2013 kárně obviněná v přiměřených lhůtách činila úkony potřebné pro nařízení prvního ústního jednání ve věci. **V tomto období proto kárný senát existenci průtahů v řízení neshledal.** V případě druhého vytykáaného období (od 5. 11. 2013 do 9. 4. 2014) nelze přehlédnout, že kárně obviněná obdržela oznámení vedlejšího účastníka o vstupu do řízení až dne 19. 11. 2013; následné rozeslání tohoto sdělení dalším účastníkům řízení lze považovat za jednoduchý úkon, který měl být učiněn nejpozději v referenční lhůtě třech měsíců. V dané věci

se tak nestalo, přičemž kárný senát neakceptoval vysvětlení předestřené kárně obviněnou, dle kterého v tomto období již nečinila další procesní kroky s ohledem na její avizované přeložení k jinému soudu. Jak bylo již výše konstatováno, o tomto záměru se dozvěděla až dne 22. 4. 2014. Lze tedy konstatovat, že v posuzovaném případě kárný senát (po připočtení zmiňované referenční hodnoty třech měsíců) **shledal existenci průtahů v řízení od 20. 2. 2014 do 9. 4. 2014** (při ukončení tohoto období kárný senát respektoval dobu vytykávané nečinnosti plynoucí z kárného návrhu).

6. sp. zn. 36 Cm 178/2008 (nečinnost vytykána od 15. 2. 2011 do 2. 12. 2013). Řízení v této věci bylo u krajského soudu zahájeno návrhem na vydání platebního rozkazu ze dne 3. 12. 2008. Ve věci byl dne 20. 10. 2010 vydán platební rozkaz, dne 7. 12. 2010 obdržel krajský soud proti tomuto platebnímu rozkazu odpor. Dne 15. 2. 2011 byl odpor zaslán žalobci na vědomí; věc tím byla připravena k meritornímu projednání. První ústní jednání ve věci bylo nařízeno dne 2. 12. 2013. Z uvedeného je zřejmé, že kárným návrhem vytykávané období nečinnosti lze (po připočtení obvyklé referenční hodnoty třech měsíců k datu posledního učiněného úkonu) považovat za **průtahy v řízení v období od 16. 5. 2011 do 1. 12. 2013**. Na tomto místě kárný senát poznamenává, že nepřijal argumentaci kárně obviněné, dle které postupu ve věci bránila překážka spočívající v absenci statutárního orgánu žalovaného v období od 25. 9. 2012. Tato skutečnost bez dalšího rozhodně neznamená, že by *per se* bránila dalšímu postupu v řízení; kárně obviněná přitom tuto skutečnost zjistila až v rámci reakce právního zástupce žalobce na nařízení ústního jednání.

7. sp. zn. 36 Cm 3/2009 (nečinnost vytykána od 23. 8. 2010 do 4. 3. 2014). Řízení ve věci bylo zahájeno návrhem na vydání platebního rozkazu doručeným krajskému soudu dne 9. 1. 2009. Platební rozkaz byl vydán 23. 2. 2009, dne 5. 3. 2009 obdržel krajský soud odpor žalovaného. Žalovanému byla dne 23. 3. 2009 zaslána výzva s žádostí o vyjádření se k věci; toto vyjádření bylo žalobci zasláno dne 29. 4. 2009 a věc tím byla připravena k meritornímu projednání. Dalším úkonem bylo až stanovení termínu ústního jednání (na 3. 4. 2014) dne 4. 3. 2014. S ohledem na uvedené skutečnosti kárný senát sdílí názor kárného návrhovatele o **existenci průtahů v řízení v období od 23. 8. 2010 do 3. 3. 2014**.

8. sp. zn. 36 Cm 16/2009 (nečinnost vytykána od 6. 10. 2009 do 24. 6. 2014). Řízení u krajského soudu bylo zahájeno dne 20. 3. 2009, kdy obdržel žalobu o zrušení rozhodčího nálezu. Dne 23. 7. 2009 byla usnesením odložena vykonatelnost tohoto nálezu; dne 6. 10. 2009 bylo vydáno opravné usnesení. Pokynem kárně obviněné ze dne 6. 11. 2009 bylo žalobci vystaveno potvrzení o probíhajícím řízení v této věci. Dne 26. 8. 2011 byl spis zapůjčen civilnímu oddělení krajského soudu (k jeho žádosti; spis byl vrácen dne 12. 10. 2011). Následně (25. 10. 2011) požádala kárně obviněná Městský soud v Brně o zapůjčení rozhodčího spisu. Jelikož městský soud tímto spisem nedisponoval, požádala kárně obviněná dne 14. 11. 2011 o jeho předložení člena rozhodčího senátu. Žádost byla opakována dne 3. 1. 2012. Dne 23. 2. 2012 obdržel krajský soud omluvu člena rozhodčího senátu za nepředložení spisu s tím, že spis bude zaslán do 27. 2. 2012 (tato skutečnost vyplývá z pořízeného úředního záznamu). Dne 8. 3. 2012 kárně obviněná urgovala předložení předmětného spisu; ten byl předložen dne 23. 3. 2012. Následuje až úkon ze dne 24. 6. 2014, kdy kárně obviněná stanovila termín prvního jednání.

Období nečinnosti vytykávané kárným návrhovatelem je nutno rozdělit na několik částí. Především, dne 6. 10. 2009 spis prokazatelně ještě nebyl připraven k meritornímu projednání, neboť bylo nutno obstarat si příslušný rozhodčí spis. Tento úkon lze hodnotit jako jednoduchý; po připočtení referenční lhůty třech měsíců lze hovořit o nečinnosti kárně obviněné až od data 7. 1. 2010. Tato nečinnost byla ukončena dne 26. 8. 2011, kdy byl spis zapůjčen civilnímu oddělení krajského soudu (vystavení potvrzení ze dne 6. 11. 2009 není úkonem směřujícím

ke skončení věci). Toto první období nečinnosti ovšem nemůže být kárným senátem hodnoceno, neboť podle ustanovení § 89 zákona č. 6/2002 Sb., odpovědnost soudce za kárné provinění zaniká, nebyl-li do tří let od jeho spáchání podán návrh na zahájení kárného řízení; § 9 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb. konsekvantně stanoví, že návrh na zahájení kárného řízení musí být podán nejpozději do tří let ode dne spáchání kárného provinění. Jelikož k ukončení konstatované nečinnosti (představující samostatně jednání v rámci posuzovaného skutku) došlo v období více jak tří let před podáním kárného návrhu v této věci (26. 12. 2014) nemůže být kárně obviněná za tuto nečinnost shledána odpovědnou. V období od 26. 8. 2011 do 12. 10. 2011 nelze o nečinnosti kárně obviněné vůbec hovořit, neboť spis v té době neměla k dispozici (byl zapůjčen civilnímu úseku krajského soudu). V následujícím období (od 12. 10. 2011 do 23. 3. 2012) kárně obviněná nečinná nebyla, neboť v přiměřených lhůtách činila opatření k obstarání podkladů potřebných pro nařízení ústního jednání. O nečinnosti kárně obviněné tak lze hovořit až od 23. 3. 2012 do 23. 6. 2014, kdy ve věci nebyl učiněn žádný úkon (věc byla již připravena k meritornímu projednání). Postižitelné **průtahy v řízení tak byly zjištěny pouze v období od 24. 6. 2012** (po připočtení referenční hodnoty třech měsíců k datu předložení rozhodčího spisu) **do 23. 6. 2014**.

9. sp. zn. 36 Cm 37/2009 (nečinnost vytykána od 24. 6. 2009 do 24. 6. 2014). Řízení ve věci bylo zahájeno na základě žaloby doručené krajskému soudu dne 30. 3. 2009. Žalobce byl nejprve vyzván k zaplacení soudního poplatku (4. 5. 2009), následovala výzva žalovanému ke sdělení jeho procesního stanoviska (20. 5. 2009) a zaslání vyjádření žalovaného právnímu zástupci žalobce (24. 6. 2009). Dalším úkonem je až usnesení ze dne 24. 6. 2014, č. j. 36 Cm 37/2009 - 29, kterým bylo řízení zastaveno s ohledem na zjištění, že žalobce zanikl bez právního nástupnictví ke dni 25. 8. 2012. Z úplného výpisu z obchodního rejstříku týkajícího se žalobce (založeného v soudním spisu) kárný senát zjistil, že žalobce byl skutečně ke dni 25. 8. 2012 vymazán z obchodního rejstříku. Tomuto výmazu nicméně předcházelo zahájení insolvenčního řízení s účinky ke dni 4. 5. 2009, následně byl na majetek žalobce prohlášen konkurz, s účinky ke dni 30. 9. 2009. Konkurz byl pro nedostatek majetku žalobce zrušen s účinky ke dni 27. 2. 2012. Z uvedeného je tedy zřejmé, že řízení v posuzované věci bylo v období od 30. 9. 2009 do 27. 2. 2012 *ex lege* přerušeno a nečinnost kárně obviněné v něm tedy nemohla způsobit průtahy. Vzhledem k tomu, že zrušení konkurzu na majetek žalobce bylo do obchodního rejstříku zapsáno až dne 2. 8. 2012, nelze kárně obviněné vytykat nečinnost minimálně do tohoto data. Jelikož byla kárně obviněná ve věci nečinná již od 24. 6. 2009, lze dovést existenci **průtahů v řízení v období od 2. 8. 2012 do 24. 6. 2014**.

10. sp. zn. 36 Cm 56/2009 (nečinnost vytykána od 19. 6. 2009 do 24. 6. 2014). U krajského soudu bylo řízení ve věci zahájeno návrhem na vydání platebního rozkazu, podaným dne 22. 4. 2009. Dne 25. 5. 2009 byl vydán platební rozkaz, dne 18. 6. 2009 obdržel soud odpor žalovaného. Odpor byl dne 19. 6. 2009 zaslán na vědomí žalobci. Následně (4. 8. 2011) podal žalovaný proti žalobci vzájemný návrh. Dne 25. 8. 2011 byl žalovaný vyzván k zaplacení soudního poplatku za tento návrh. 20. 9. 2011 byl vzájemný návrh zaslán žalobci na vědomí. Dne 3. 11. 2011 obdržel soud návrh žalobce na vyloučení vzájemného návrhu k samostatnému řízení. Následuje až úkon ze dne 24. 6. 2014, kdy kárně obviněná stanovila termín ústního jednání. Z výše uvedených skutečností je zřejmé, že v období od 19. 6. 2009 do 20. 9. 2011 činila kárně obviněná jednoduché úkony směřující ke skončení věci, a to v přiměřených lhůtách. Delší období nečinnosti (od 19. 6. 2009 do 25. 8. 2011) lze vysvětlit tím, že do doby podání vzájemného návrhu bylo věc možné považovat za připravenou k meritornímu projednávání. Vzhledem k tomu, že dle připojeného spisového přehledu kárně obviněná se spisem prokazatelně pracovala i po datu 20. 9. 2011, konkrétně do 5. 2. 2011 (viz položky 27-29), lze uzavřít, že o nečinnosti kárně obviněné dosahující intenzity průtahů v řízení nelze v období od 19. 6. 2009 do 5. 12. 2011 hovořit. Dlouhodobá nečinnost kárně obviněné po datu 5. 12. 2011 však již nepochybně

představuje **průtahy v řízení, a to** (po připočtení referenční hodnoty třech měsíců) **v období od 6. 2. 2012 do 23. 6. 2014.**

11. sp. zn. 36 Cm 76/2009 (nečinnost vytykána od 20. 10. 2011 do 2. 12. 2013). Řízení v dané věci bylo zahájeno dne 18. 5. 2009 (žaloba na peněžité plnění). Dne 13. 8. 2009 bylo vydáno usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku; toto usnesení bylo dne 31. 8. 2010 zrušeno. Dne 20. 10. 2010 dala kárně obviněná pokyn k zaslání vyjádření žalovaného žalobci. Dalším úkonem kárně obviněné je až stanovení termínu ústního jednání dne 2. 12. 2013. Věc tedy byla od 20. 10. 2010 připravena k meritornímu projednávání, termín ústního jednání byl stanoven až dne 2. 12. 2013. Po připočtení referenční hodnoty třech měsíců k poslednímu úkonu kárně obviněné lze proto konstatovat, že **období od 21. 1. 2012 do 1. 12. 2013 představuje průtahy v řízení.**

12. sp. zn. 36 Cm 81/2009 (nečinnost vytykána od 31. 1. 2012 do 23. 6. 2014). Řízení ve věci bylo zahájeno dne 15. 6. 2009, kde bylo zapsáno jako incidenční spor v rejstříku 31 INS. Datum přidělení věci do senátu kárně obviněné není možné z obsahu spisu ani spisového přehledu bezpečně určit, stalo se tak nicméně nejpozději dne 23. 3. 2010, kdy byl vydán platební rozkaz. Žalovaný podal proti platebnímu rozkazu odpor (6. 8. 2010), následovala výzva kárně obviněné ze dne 19. 8. 2010 k vyjádření jeho procesního stanoviska a označení důkazů na podporu svých tvrzení. V období od 13. 10. 2010 do 31. 1. 2012 byla žalobci zasílána vyjádření žalovaného. Dne 31. 10. 2013 obdržel soud žádost právního zástupce žalobce o nařízení jednání. To bylo pokynem kárně obviněné ze dne 23. 6. 2014 nařízeno na 27. 4. 2014. Z konstatovaného obsahu soudního spisu je zřejmé, že věc byla ve vytykaném období již připravena k meritornímu rozhodování. Nečinnost kárně obviněné po zaslání posledního vyjádření žalovaného k žalobě představuje (po připočtení referenční hodnoty třech měsíců) **průtahy v řízení v období od 1. 4. 2013 do 22. 6. 2014).**

13. sp. zn. 36 Cm 102/2009 (nečinnost vytykána od 9. 11. 2010 do 11. 4. 2014). Řízení ve věci žaloby na zrušení rozhodčího nálezu bylo zahájeno dne 24. 7. 2009. Dne 2. 10. 2009 byl žalobce vyzván k úhradě soudního poplatku; 9. 11. 2010 kárně obviněná sdělila právnímu zástupci žalobce k jeho dotazu na stav řízení, že věc čeká na nařízení jednání v pořadí napadlých věcí. Dalšími úkony kárně obviněné jsou až pokyn soudní kanceláři k zaslání žaloby žalovanému a pokyn asistentce k vyžádání rozhodčího spisu ze dne 11. 4. 2014. Z výše uvedeného je zřejmé, že v rámci vytykaného období učinila kárně obviněná pouze jeden úkon, a to pokyn ze dne 11. 4. 2014. Předcházejícím úkonem ve věci byla výzva k zaplacení soudního poplatku ze dne 2. 10. 2009; odpověď kárně obviněné ze dne 9. 11. 2010 nelze považovat za úkon, který by směřoval ke skončení věci. Kárně obviněná byla tedy po celé vytykané období nečinná, a to za situace, kdy věc ještě nebyla připravena k meritornímu projednávání, neboť nebyly dosud provedeny všechny nezbytné přípravné úkony (vyžádání rozhodčího spisu a zejména pak zaslání žaloby žalovanému). Kárný senát tedy (vázan vytykaným obdobím v intencích kárného návrhu) shledal **existenci průtahů v řízení od 9. 11. 2010 do 11. 4. 2014.**

14. sp. zn. 36 Cm 133/2009 (nečinnost vytykána od 18. 11. 2009 do 20. 6. 2014). Řízení bylo u krajského soudu zahájeno dne 24. 9. 2009, a to návrhem na vydání platebního rozkazu. Platební rozkaz byl vydán dne 23. 10. 2009, dne 13. 11. 2009 soud obdržel odpor žalovaného. Dle přiloženého spisového přehledu byla věc kárně obviněné přidělena dne 24. 11. 2009 (položka 13), tedy později, než je kárným návrhem vymezen počátek vytykané nečinnosti. Na základě pokynu vyšší soudní úřednice ze dne 18. 11. 2009 byl žalobci zaslán na vědomí odpor žalovaného. Následujícím úkonem ve věci je až usnesení vydané kárně obviněnou dne 3. 10. 2013 na č. l. 22 spisu, kde byl žalovaný vyzván, aby ve lhůtě 15-ti dnů opravil nebo doplnil podaný odpor o sdělení, která konkrétní osoba jeho jménem odpor podepsala. Odpověď na tuto výzvu obdržel

krajský soud dne 25. 10. 2013. Dalším úkonem ve věci bylo stanovení termínu prvního jednání ve věci (pokyn kárně obviněné ze dne 20. 6. 2014). Na základě shora uvedených skutečností především kárný senát konstatuje, že za stav řízení v období od 18. 11. 2009 (počátek vytýkané doby nečinnosti) do 23. 11. 2009 kárně obviněná nemůže odpovídat, neboť spis jí byl přidělen až dne 24. 11. 2009. Pokud jde o období od 24. 11. 2009 do 3. 10. 2013, nelze zjištěnou nečinnost kárně obviněné považovat za nečinnost při provádění jednoduchého úkonu, přestože výzva k odstranění vad podání (odporu) ze dne 3. 10. 2013 by za jednoduchý úkon mohla být zásadně považována. Kárný senát má totiž za to, že vada podání, k jejímuž odstranění byl žalovaný vyzván, nebyla vadou zjevnou, kterou by při odpovídající míře pečlivosti, musela kárně obviněná zjistit již v rámci přípravy věci k meritornímu projednávání. Vše nasvědčuje závěru, že pochybnosti o osobě, která podala odpor proti platebnímu rozkazu, vyvstaly až v souvislosti s přípravou nařízení prvního jednání ve věci. Z tohoto důvodu proto období přesahující obecnou referenční hodnotu třech měsíců od předcházejícího úkonu (respektive zde od data přidělení spisu) nepovažuje kárný senát za nečinnost při provádění jednoduchého úkonu, s důsledky, které jsou s takovou nečinností obvykle spojovány. Následující období (od 4. 10. 2013 do 25. 10. 2013) nelze o nečinnosti kárně obviněné hovořit, neboť soud očekával odpověď žalovaného na výzvu ze dne 3. 10. 2013; poté již byla věc připravena k meritornímu projednávání. Zbývá tedy posoudit období nečinnosti od 26. 10. 2013 do 20. 6. 2014. Zde lze po připočtení obvyklé referenční hodnoty třech měsíců, hovořit o nečinnosti kárně obviněné, vyvolávající **průtahy v řízení v období od 26. 1. 2014 do 20. 6. 2014.**

15. sp. zn. 13 Cm 189/2009 (nečinnost vytýkána od 1. 1. 2011 do 20. 6. 2014). Řízení ve věci bylo zahájeno návrhem na vydání platebního rozkazu, doručeným krajskému soudu dne 16. 4. 2009. První dvě jednání ve věci proběhla dne 4. 8. 2009 a 2. 2. 2010, v té době však byla věc přidělena jinému soudci (Mgr. H.). Ve spise je dále založen pokyn Mgr. H. ze dne 1. 9. 2010 „*kal 1. 1. 2011*“, následuje až úkon kárně obviněné ze dne 13. 9. 2013, kterým odpověděla právnímu zástupci žalobce na dotaz týkající se stavu řízení - informovala ho, že termín ústního jednání bude stanoven v 1. pololetí roku 2014. Dne 20. 6. 2014 stanovila kárně obviněná termín ústního jednání na 10. 7. 2014. Vzhledem k tomu, že odpověď kárně obviněné ze dne 13. 9. 2013 nelze považovat za úkon směřující ke skončení věci, lze (po připočtení referenční hodnoty třech měsíců od data přidělení spisu kárně obviněné) hovořit o existenci **průtahů v řízení od 1. 4. 2011 do 19. 6. 2014.**

16. sp. zn. 13 Cm 275/2009 (nečinnost vytýkána od 1. 8. 2011 do 1. 7. 2014). Řízení ve věci bylo zahájeno dne 1. 9. 2009 návrhem na vydání platebního rozkazu. Po vydání platebního rozkazu (17. 12. 2009) byl žalovaným podán odpor (4. 1. 2010); následovala celá řada úkonů kárně obviněné směřujících k přípravě věci pro její meritorní projednávání (výzvy žalobci a žalovanému, rozesílání podání účastníků protistraně, atd.). Tyto přípravné úkony byly ukončeny dne 1. 8. 2011, kdy bylo žalovanému zasláno na vědomí podání žalobce. Dalším úkonem kárně obviněné je až stanovení termínu ústního jednání dne 1. 7. 2014 (na 14. 8. 2014). Na základě takto zjištěného skutkového stavu věci dospěl kárný senát k závěru, že (po připočtení obvyklé referenční hodnoty třech měsíců od data posledního přípravného úkonu) lze hovořit o **existenci průtahů v řízení v období od 2. 11. 2011 do 30. 6. 2014.**

Z výše popsaných zjištění je především zřejmé, že ve věci vedené pod **sp. zn. 36 Cm 177/2008** v prvním vytýkaném období (25. 8. 2009 až 18. 6. 2013) kárný senát existenci průtahů v řízení neshledal a o kárné provinění se tak nemůže jednat. V tomto období kárně obviněná prováděla úkony potřebné pro nařízení prvního jednání (meritorní projednání věci), přičemž tyto úkony byly činěny v přiměřených lhůtách.

Ve zbývajících případech [s výjimkou věci **sp. zn. 36 Cm 91/2006**, kde se kárný senát existencí průtahů pro zpětvzetí kárného návrhu věcně nezabýval a v této části kárné řízení podle ustanovení § 14 písm. a) zákona č. 7/2002 Sb., řízení zastavil] již byla prokázána nečinnost kárně obviněné v rozsahu, kdy lze hovořit o existenci průtahů v řízení. Jak však již bylo výše konstatováno, tento dílčí závěr ještě neumožňuje bez dalšího uzavřít, že se kárně obviněná dopustila kárného provinění, spočívajícího v zaviněné nečinnosti v jí přidělených věcech v rámci jednotlivých vytykávaných období. Je totiž ještě nutné zhodnotit, zda lze za existenci těchto (objektivně existujících), průtahů činit odpovědnou právě ji.

Ve věcech **sp. zn. 36 Cm 2/2006** a **36 Cm 37/2009** byly zjištěny průtahy v řízení při provádění jednoduchých úkonů, směřujících k meritornímu projednání věci. Ve věci **sp. zn. 36 Cm 2/2006** kárný senát sice (po připočtení referenční hodnoty třech měsíců) dovedl existenci průtahů v řízení v období od 22. 4. 2014 do 25. 6. 2014, současně však zohlednil situaci, ve které se kárně obviněná nacházela. Kárný senát totiž částečně přijal její obhajobu, poukazující na fakt, že v první polovině roku 2014 prováděla úkony pouze ve věcech, u kterých mohla předpokládat jejich skončení do 30. 6. 2014, neboť jí bylo vedením soudu sděleno, že od 1. 7. 2014 bude přeřazena na jiný úsek krajského soudu či přeložena k jinému soudu. Toto vysvětlení považuje kárný senát za logické a zvolený postup za racionální. Na tomto místě je nicméně nutno upozornit, že provedeným dokazováním bylo postaveno na jisto, že o svém plánovaném přeložení se kárně obviněná dozvěděla až dne 22. 4. 2014; vysvětlovala-li svou nečinnost v jednotlivých věcech stejným způsobem i v období předcházejícím tomuto datu, lze tuto argumentaci označit za účelovou. Ve shora konstatované věci je tedy zřejmé, že počátek konstatovaných průtahů v řízení se kryje s datem, kdy se kárně obviněná dozvěděla o svém přeložení, proto jí kárný senát za tyto průtahy nečiní kárně odpovědnou. Na tomto místě je dále třeba upozornit, že stejným způsobem postupoval kárný senát i v dalších věcech, kdy konstatované průtahy v řízení přesáhly datum 22. 4. 2014. Pokud jde o věc **sp. zn. 36 Cm 37/2009**, i zde kárný senát, přes poměrně dlouhou nečinnost kárně obviněné při provádění jednoduchých úkonů, dospěl k závěru, že se o kárné provinění nejedná; důvodem zde bylo zjištění, že již před počátkem posuzovaného období zanikl bez právního nástupnictví žalobce, a přestože bylo řízení (z tohoto důvodu) formálně zastaveno až zhruba dva roky poté, škodlivost vytykané indolence kárně obviněné je v tomto případě zcela nepatrná. V obou zmiňovaných případech proto kárný senát kárně obviněnou, postupem dle ustanovení § 19 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb. kárného obvinění zprostil, neboť vytykané skutky nejsou kárným proviněním.

Pokud jde dále o věci vedené pod **sp. zn. 16 Cm 167/2008**, **36 Cm 178/2008**, **36 Cm 3/2009**, **36 Cm 16/2009**, **36 Cm 56/2009**, **36 Cm 76/2009**, **36 Cm 81/2009**, **36 Cm 133/2009**, **13 Cm 189/2009** a **13 Cm 275/2009**, ve všech případech se jedná o situaci, kdy kárně obviněná provedla všechny přípravné úkony nezbytné pro vlastní meritorní projednání jednotlivých věcí. Následuje vytykaná nečinnost (někdy i v řádech několika let), ukončená nařízením prvního jednání ve věci. Má-li kárný senát zodpovědně uvážit, zda, případně do jaké míry, jsou tyto objektivně existující průtahy v řízení přičitatelné kárně obviněné, je třeba vyhodnotit celou řadu faktorů.

Především je nutno zohlednit stav *technického a personálního zabezpečení* senátu kárně obviněné v rozhodném období. Z provedeného dokazování nevyplývaly žádné poznatky, z nichž by bylo možné dovozovat, že tyto aspekty (které může soudce jen obtížně sám ovlivnit) měly na výkon soudcovské činnosti kárně obviněné negativní vliv. Pracovní podmínky kárně obviněné se nevymykaly pracovním podmínkám ostatních soudců obchodního úseku; nebylo například zjištěno, že by v posuzované době nedisponovala odpovídajícím technickým vybavením, dostupností jednací síně, či dostatečnou podporou odborného personálu (vyšší

soudní úředníci, asistenti) a administrativy. Kárně obviněnou zmiňované období několika měsíců v roce 2013, kdy neměla k dispozici stálou zapisovatelku, kárný senát nepovažuje za natolik závažný deficit, aby významným způsobem mohl ovlivnit výsledky její práce.

Pokud jde dále o *osobní situaci* kárně obviněné (například déletrvajících nepříznivých zdravotní stav, existence osobní zátěže, apod.), kárně obviněná ve své obhajobě existenci takových okolností nenamítala. Lze jistě připustit, že okolnosti týkající se jejího plánovaného přeložení v roce 2014 (zejména pak ne zcela korektní způsob, jakým s ní bylo tehdejší vedením krajského soudu na toto téma komunikováno), mohly pro kárně obviněnou představovat zátěžovou situaci s možnými přesahy do množství a kvality jí odváděné práce. Jak však již bylo výše opakovaně konstatováno, kárný senát za případné průtahy v tomto období (od 22. 4. 2014) nečinil kárně obviněnou odpovědnou. Uvedené platí přiměřeně i pro důsledky spisových proverek provedených v senátu kárně obviněné v roce 2014; i v tomto případě období, kdy byly zmiňované provereky prováděny, leží již mimo dobu vytýkaných průtahů v řízení, na které tedy nemohly mít žádný vliv. Sluší se pro úplnost poznamenat, že jak důvody, které vedly vedení krajského soudu k provedení spisových proverek, tak i důvody, pro které bylo zvažováno převedení respektive přeložení kárně obviněné na jiný úsek soudu, či k soudu jinému, považuje kárný senát za obhajitelné a neindikují tedy existenci nerovného zacházení, vyvíjení nepřijatelného nátlaku, apod.

Obdobně je kárný senát přesvědčen, že na vznik průtahů v řízení nemohla mít vliv ani *povaha jednotlivých hodnocených soudních věcí*. Je sice zřejmé, že většinu těchto sporů lze označit jako právně a zejména skutkově složité případy, evidentně však nejde o věci, které by se zjevně vymykaly povaze věcí, které kárně obviněná, jakožto zkušená soudkyně obchodní agendy, běžně vyřizuje. Nelze taktéž přehlédnout fakt, že ve shora uvedených případech nebyla kárně obviněné vytýkána nečinnost v rámci samotného věcného projednávání těchto věcí, ale v období od ukončení jejich přípravy, do doby nařízení prvního jednání; z tohoto pohledu se pak případná mimořádná složitost některých konkrétních věcí jeví jako marginální.

Významnými indikátory pro posouzení odpovědnosti soudce za vzniklé průtahy jsou dále *výkonnost soudce* a jeho *celková zatíženost*. Kárný senát považuje za prokázané, že kárně obviněná byla v letech 2009 až 2014 zatížena stejným množstvím nápadu věcí, jako další soudci vykonávající agendu Cm; jakékoliv její znevýhodnění nevyplývá ani ze struktury tohoto nápadu. Pokud jde o agendu CEPR, přidělovanou v letech 2013 a 2014 výlučně do senátu kárně obviněné, dle názoru kárného senátu povaha této agendy nemohla pro kárně obviněnou představovat výrazně vyšší zatížení ve srovnání s ostatními kolegy obchodního úseku. Kárný senát má nicméně za to, že výraznou zátěž představovalo pro kárně obviněnou množství neskončených věcí starších časových řad. Přestože se nepodařilo verifikovat tvrzení kárně obviněné, že v roce 1996, kdy se stala soudkyní tehdejšího Krajského obchodního soudu v Brně, jí bylo do senátu přiděleno přibližně 2600 neskončených věcí, není sporu o tom, že se uváděné číslo nebude výrazně lišit od reality, což ostatně připustili i kárný navrhovatel a svědek Mgr. K. Nemůže být pochyb o tom, že počáteční, zcela enormní zatížení soudce množstvím neskončených věcí determinuje na řadu dalších let nejen jeho výkonnost, ale zejména strukturu neskončených věcí; není myslitelné, aby soudce bez zastavení nápadu či jiného opatření ze strany vedení soudu mohl vyřizovat nejen požadovaný počet věcí, ale aby i rozhodoval v přiměřených lhůtách. Taková situace navíc multiplikuje další faktory negativně ovlivňující práci soudce, jako je například nutnost odpovídat na značné množství stížností na průtahy, zpracovávat odůvodněné přehledy neskončených věcí starších časových řad, apod. Právě v tomto prvotním extrémním zatížení kárně obviněné spatřuje kárný senát hlavní příčinu nepříznivého stavu jejího senátu, a to v kontextu zjištění, že Mgr. Z. ve sledovaném období let 2009 až 2014 vykazovala konstantně nadprůměrnou výkonnost, v důsledku čehož se počet neskončených věcí v jejím senátu stále snižoval (výjimku

představuje pouze rok 2014, kdy převzala minimálně 132 věcí agendy Cm zrušených soudních oddělení).

S výše uvedeným úzce souvisí i závěry, ke kterým kárný senát dospěl při hodnocení posledního z kritérií činnosti kárně obviněné, a to její *organizace práce v senátu*. Z obsahu předložených spisů je evidentní, že kárně obviněná při vyřizování věcí volí efektivní a soustředěný postup, spisy jsou řádně vedeny (žurnalizace, pokyny soudní kanceláři, apod.) a reaguje například i na žádosti účastníků o sdělení stavu věci (viz například spisy sp. zn. 36 Cm 3/2009 a 36 Cm 16/2009). Až na konstatované výjimky byla ve všech případech provedena řádná administrace spisu (vybrání soudního poplatku, rozeslání podání účastníkům řízení, dotazy na sdělení procesního stanoviska, atd.), a to v přiměřených lhůtách. Bez významu není ani fakt, že kárně obviněné nelze ničeho vytknout ani pokud jde o její způsob vedení řízení poté, co již přistoupila k meritornímu projednávání věci. Přestože jde o fázi řízení, kde již kárným návrhem nebyly průtahy vytýkány, i toto zjištění dotváří ucelený obraz o celkově dobré organizaci práce kárně obviněné a její dobré profesní úrovni. Za velmi významné považuje kárný senát též závěry, ke kterým dospěl při vyhodnocení stavu agendy z pohledu stáří neskončených věcí. Bylo prokázáno, že počet věcí nejstarších časových řad (pět let a více) byl ve sledovaném období více méně stejný, přičemž zůstával zachován poměr mezi počtem těchto věcí a počtem věcí mladších, a to při celkovém klesajícím počtu neskončených věcí; je přitom nutné mít na zřeteli fakt, že v posuzovaném období ještě stále doznávaly důsledky extrémního zatížení kárně obviněné z minulosti. Přestože nebylo možné zjistit přesné údaje o tom, zda kárně obviněná v letech 2009 až 2014 důsledně dodržovala princip projednávání věcí v pořadí jejich nápadu, nemá kárný senát pochyb o tom, že z celkového pohledu byl tento požadavek dodržován. Pokud by totiž kárně obviněná předřazovala věci, které do jejího soudního oddělení napadly později (obvyklým důvodem je, že se jedná v konkrétních případech o věci jednodušší, jejichž rozhodováním lze průběžně dosahovat požadované výkonnosti), logicky by narůstal počet věcí starších časových řad, které by takto zůstávaly opomíjeny. Takový trend však, jak již bylo výše uvedeno, dle přehledů poskytnutých kárným návrhovatelem patrný není. Lze tedy uzavřít, že z celkového pohledu nelze organizaci práce v senátu kárně obviněné ničeho vytknout.

Uvedené závěry lze tedy shrnout následujícím způsobem: Ve sledovaném období byla kárně obviněná zatížena stejným nápadem věcí jako ostatní soudci obchodního úseku vykonávající agendu Cm. Její výkonnost po celé sledované období byla nadprůměrná, přičemž počet neskončených věcí v jejím senátu neustále klesal. Počet věcí starších časových řad zůstával po celou tuto dobu víceméně neměnný; nic přitom nenasvědčuje závěru, že by tyto věci nebyly vyřizovány v pořadí jejich nápadu (ve prospěch věcí mladších). Na celkový počet neskončených věcí a jejich časovou skladbu mělo nepochybně negativní vliv extrémní počáteční zatížení senátu kárně obviněné, kdy vyřizování těchto věcí v přiměřených lhůtách nebylo objektivně možné. Z celkového pohledu nelze mít k organizaci práce kárně obviněné žádné výhrady; to platí i pro způsob její práce s jednotlivými spisy, kdy nejprve provedla veškeré „přípravné úkony“ a následně věci zařadila k věcnému projednání v pořadí jejich nápadu. Sama kárně obviněná přitom potvrdila, že tímto způsobem postupuje vědomě, neboť jej v rámci možností považuje za jediný správný; kárný senát tento její názor sdílí, což je ostatně i v souladu s jeho dosavadní judikaturou k této otázce.

Za této situace nemohl kárný senát dospět k jinému závěru, že způsobu výkonu soudcovské práce kárně obviněné nelze z posuzovaných hledisek nic vytknout. V konkrétní rovině, týkající se výše uvedené skupiny soudních věcí, lze tedy jen stěží činit za vzniklé průtahy v řízení odpovědnou kárně obviněnou, neboť nebylo prokázáno, že by konstatované průtahy měly jinou rozhodující příčinu, než dlouhodobě nepříznivý stav obchodní agendy u Krajského soudu v Brně, který kárně obviněné objektivně neumožňoval vyřizovat věci v kratších lhůtách.

Nelze-li tedy dospět k jednoznačnému závěru, že v předmětné skupině soudních věcí vznikly průtahy v důsledku zaviněného porušení povinnosti soudce, je na místě aplikovat přiměřeně trestněprávní zásadu *in dubio pro reo* a kárně obviněnou postupem dle ustanovení § 19 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb., zprostit kárného obvinění i v tomto rozsahu.

Výše uvedené závěry nicméně není možné vztáhnout na věc **sp. zn. 16 Cm 112/2007**. Jak již bylo výše uvedeno, řízení v této věci bylo zahájeno dne 7. 6. 2007, přičemž termín prvního jednání byl (po provedení potřebných přípravných úkonů) stanoven až dne 23. 6. 2014, tedy po zhruba sedmi letech. Tuto dobu považuje kárný senát za již zcela nepřiměřenou i ve světle výše popsaných faktorů negativně limitujících práci kárně obviněné. Kárně obviněná ostatně v tomto případě své pochybení uznala a za vzniklé průtahy přijala odpovědnost.

Odpovědnost kárně obviněné za průtahy v řízení lze konečně dovést i ve věcech **sp. zn. 36 Cm 177/2008** (ve druhém vytykaném období - od 20. 2. 2014 do 9. 4. 2014) a **sp. zn. 36 Cm 102/2009** (v období od 9. 11. 2010 do 11. 4. 2014). V obou případech se jednalo o zaviněnou nečinnost při provádění jednoduchých úkonů, která přesáhla referenční hodnotu třech měsíců; v případě posledně zmiňovaném dokonce v rozsahu zhruba tří a půl let. Tyto případy lze nepochybně podřadit pod definici kárného obvinění, kterým je *zaviněné porušení povinností soudce, jakož i zaviněné chování nebo jednání, jímž soudce narušuje důstojnost soudcovské funkce, nebo obrožuje důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů* (§ 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb.). Je-li rozhodování v zákonem stanovených či přiměřených lhůtách považováno za součást práva na spravedlivý proces, pak nedůvodné průtahy v řízení nelze hodnotit jinak, než jako zaviněné porušení povinností soudce a jako jednání způsobilé přinejmenším narušit důvěru ve spravedlivé rozhodování soudů, jak to má na mysli ustanovení § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb.

V uvedených věcech proto kárný senát uznal kárně obviněnou vinnou ze spáchání kárného provinění (§ 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb.).

Při úvaze o uložení kárného opatření kárný senát především zohlednil fakt, že z celkového počtu šestnácti vytykaných průtahů byla kárně obviněná uznána vinnou ze zavinění průtahů pouze ve třech věcech. Vzhledem k tomu, že obsah předložených spisů celkově svědčí o pečlivém a profesionálním přístupu kárně obviněné, lze shledaná pochybení označit spíše za ojedinělé excesy a nikoliv za výraz jejího nedbalého plnění pracovních povinností. Zjištěná pochybení lze nejspíše přičíst na vrub dlouhodobému pracovnímu přetížení kárně obviněné; fakt, že soudci obchodního úseku Krajského soudu v Brně jsou dlouhodobě přetížení uznal i kárný návrhovatel a ve stejném duchu se vyjádřila i soudcovská rada tohoto soudu. Kárný návrhovatel ostatně připustil, že podobná situace jako v senátu kárně obviněné by mohla být zjištěna i u dalších soudců obchodního úseku. Provedeným dokazováním nebylo taktéž zjištěno, že by k plnění pracovních povinností kárně obviněnou byly ze strany vedení soudu v minulosti vznášeny výtky; výhrady vyplývající ze spisových prověrek provedených v roce 2014 se vztahují až k nyní posuzovaným případům nečinnosti. Pokud jde o výtku udělenou kárně obviněné v roce 2005 (tedy zhruba před deseti lety), z předložených podkladů nevyplývá, že by se tehdy vytykané průtahy týkaly většího množství spisů či delšího období nečinnosti; ani tato výtka tedy nenasvědčuje tomu, že by nyní vytykané nedostatky v práci kárně obviněné byly výrazem soustavného zanedbávání pracovních povinností soudce. I po odborné stránce byla kárně obviněná hodnocena kladně, a to i bývalým místopředsedou Krajského soudu v Brně Mgr. K. Kromě výše uvedených skutečností kárně obviněné polehčuje též fakt, že v rámci kárného řízení projevila dostatečnou sebereflexi, a to zejména tím, že uznala svůj podíl na vzniku průtahů v řízení ve vytykaných případech, přičemž v případě dvou soudních věcí přijala za vzniklý negativní stav plnou odpovědnost.

Za této situace kárný senát naznal, že jsou splněny podmínky vyplývající z ustanovení § 88 odst. 3 zákona č. 6/2002 Sb., dle kterého *od uložení kárného opatření lze upustit, jestliže projednání kárného provinění je postačující*. Z tohoto důvodu proto Mgr. Z. kárné opatření uloženo nebylo.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. listopadu 2015

Mgr. Radovan Havelec
předseda kárného senátu